

972

חיי שרה

כניסת השבת: 16:22

יציאת השבת: 17:17

רבנו תם: 17:46

ע"פ אופק ת"א

כד' בחשון התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

עטיפה מבלבלת!

איך אפשר לעבור כאלו צרות והתורה תעיד עליה שהיא הרגישה שמחה וראתה שרק טוב לה כל רגע, גם אחרי שהתיימרה בצורה טראגית בגיל צעיר?."

אומר הבעש"ט הקדוש דבר מיוחד במינו: "כשיוצאת הטובה לאדם, באים המקטרגים ואינם מניחים שתגיע אליו אותה הטובה מפני מעשיו" - רבונו של עולם, איך אתה רוצה להביא לו כעת את השידוך שלו? מדוע שיזכה בעבודה שתוציא אותו מהחובות? תראה

כמה עבירות יש לו, תראה כמה דברים לא טובים הוא עושה. ממשיך הבעש"ט ואומר: "ואז הפסק דין למעלה הוא שלעת עתה יגיע הטובה מלובשת ברעה" - אומר הקב"ה: 'אני רוצה באמת להביא לו את הישועה בבריאות, להוציא אותו מהחרדות והצרות, אך הדין הוא דין אמת ואכן הוא עשה גם דברים לא טובים. אז מה אעשה? אביא לו את הישועה הגדולה מלובשת ברע, כדי לסתום פה המקטרגים. אשלח לו ניסיון וקושי: יעצור אותו שוטר ויתן לו דו"ח, השכנה תבייש אותו, הבוס יוריד לו במשכורת, ואז... - ההמשך בעמוד 3 -

שרה אמנו - אשה צדיקה שעברה דברים לא קלים בכלל בחיים. כבר בעודה ילדה קטנה, אביה - הרן, מת בצורה טראגית כשהושלך לכבשן האש ונשרף כולו, יתומה צעירה בצורה נוראה. בגיל 65, בעודה נשואה לאברהם אבינו, היא אורזת את כל חפציה, עוזבת את משפחתה וחברותיה והולכת עם אברהם אבינו אל ארץ לא ידועה, כמבחן אחר ציווי ה'. היא מגיעה לשם ומגלה שאין אוכל ואין שתיה - רעב כבד מאד ומנסה להסתדר עם מעט מאד צורכי מחיה.

היא יורדת למצרים ושם חוטף אותה מלך מצרים לארמון. כמה צער ובהלה היא חשה שם. לאחר מכן, גם אבימלך חוטף אותה לארמונו, ושוב היא מרגישה בהלה. צרה אחר צרה. היא עקרה שנים רבות, בעודה מחזקת נשים ומוסרת שיעורים, כשנשים נפקדות ונושעות מברכותיה - היא לא זוכה בילדים. כולן מזמינות אותה לבריתות, בר מצוות, חתונות של ילדיהן, והיא בודדה. שפחתה הגר, נכנסה תחתיה ונפקדת מיד. איזה ניסיון קשה! לאחר שזכתה לנס ונפקדה ביצחק בגיל מופלג, מגיע ישמעאל ומנסה להסיט את בנה לתרבות רעה. ואף סיום חייה היה בצורה טראגית - השטן מראה לה כיצד אברהם מעלה את יצחק בנה היחיד לעולה, ומיד פרחה נשמתה. חיים לא קלים בכלל.

ומה כותב רש"י בתחילת הפרשה: "אלה חיי שרה..." - כולן שווים לטובה!". כולם היו טובים, מאירים ומאושרים. אם היית שואל את שרה אמנו בזמן שנחטפה לאבימלך ופרעה: "איך החיים שלך?", היא היתה עונה: "ב"ה, אין מאושרת ממני. חיים של אושר!". "ומה עם זה שאין לך ילדים שנים רבות?", היא ענתה: "אין לכם מושג כמה אני שמחה וטוב לי בנשמה!".

שואל הצדיק רבי זושא מאניפולי: "כיצד יתכן הדבר?

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

"הפלא ופלא" - אוצר של פלאי פלאות

(1) **כותב הרמח"ל:** ישנם אנשים המכפרים על עוונותיהם בצומות ומקוואות קרים, "אך אם תכבוש כעסך הלא טוב מ-1,000 תעניות!".

(2) **כותב ה'טהרת קודש':** "המקפיד לענות 'אמן יהא שמיה רבא' כדת וכהלכה, 'בטוח אני בשמו הגדול והנורא בלי ספק, שיהא לו תיקון נפש גמור יותר מכמה אלפי תעניות'".

(3) **אומר ה'מדרש תנחומא':** "העמל וטורח להכנת הבית והמאכלים לכבוד שבת קודש - חשוב הדבר ועדיף יותר מ-1,000 תעניות!".

(4) **כותב הגאון מווילנא באגרתו:** "אדם החוסם את פיו מדיבורי לשון הרע על הזולת - הקב"ה מכפר לו על כל עוונותיו - 'וזהו יותר מכל התעניות והסיגופים'!".

(5) **כותב הרמח"ל בשם האר"י הקדוש:** מעלתו של אדם השומע חרפתו ושותק - גדולה יותר ממעלתו של אדם אשר צם 1000 תעניות!.

(6) **כותב ר' חיים פלאג'י:** כל המקפיד לומר 'שירת הים' בשמחה ובניגון - נמחלו עוונותיו!

- מתוך 'עצה ותושיה' 03-5707894

הלכות והליכות

הרב אברהם ישראל שליט"א / ואין למו מכשול

שאלה: בפרשתנו אליעזר מתארח אצל משפחת רבקה, והשאלה מהן ההלכות שצריך האורח להקפיד כשמתארח בסעודה אצל אחר?

תשובה: אדם שמארח בביתו אורחים בשבת, ראוי ונכון למזוג את היין של הקידוש לכמה כוסות, ולהגישם לפני כל אחד מאורחיו, ולא יתן להם לשתות ישירות מהכוס שקידש עליה, מפני שישנם אנשים שנגעלים לטעום מפה לפה (מפני סכנת נפשות).

לאחר שבעל הבית בצע וטעם מהפת, יתן מיד חתיכת פת לאשתו. וגם אם מסב על שולחנו אורח חשוב כגון אביו או חמיו וכדומה, יקדים לתת לאשתו [ויש בזה טעם על פי הסוד]. ואם יש חשש שאותו אורח יפגע, יתן לו ולאשתו ביחד.

עצה טובה, שלא להזמין אורחים לבית כשהבנים היקרים חוזרים מהשיבה להתארח בשבת, כדי שיעקר תשומת הלב תהיה רק להם. וכן כשבאים החתן והכלה לשבת קודש, אין להזמין עוד אורחים, כדי שהחתן והכלה ירגישו שעושים הכל לכבודם, וזה יסוד חשוב בהנהגת הבית.

מצוה ללוות את האורחים כשיוצאים מביתו והולכים לדרכם, ומצוה זו גדולה וחשובה יותר ממצות הכנסת אורחים. יש אומרים שמצות לוויה אין לה שיעור, וככל שמלווה את אורחו יותר, שכרו גדול יותר, והעיקר שלא יפחות מארבע אמות [כ-2 מטר]. ואף שכיום נהגו להקל, מפני שהאורחים מוחלים על כבודם, אעפ"כ יקפיד לקיים מצוה יקרה זו שיש בה ברכה וסגולה גדולה!.

מילים הרות גורל

הרב רצה להעיר לו, אך התאפק ואמר שמא הוא מתקשה עדיין בהבנת הדבר. לאחר שלושה ימים, כשהילד המשיך לעשות קריאת שמע בלי הנחת היד, פנה אליו הרב ושאלו מדוע אינו עושה כפי שלימד?

הילד הוריד את הראש בבושה ואמר: "אני מצטער, כבוד הרב, אבל אין לי יד ימין". הרב הרים גבה: "מה זאת אומרת אין לך יד ימין? הרי אתה ילד בריא, ואף בהפסקות אני רואה איך אתה משתמש ביד ימין?". ואז, אמר הילד בקול בוכים את המילים שפילחו את ליבו של הרב: "המלמד", הוא נחנק מבכי, "אבא שלי תמיד צוחק עליי ואומר לי ליד כל בני המשפחה כי יש לי ידיים שמאליות! כל פעם שהוא דורש ממני משהו, הוא אומר זאת, כמי שרומז שאינני מוצלח. אז כיצד אקח את יד ימין ואומר קריאת שמע אם יש לי רק ידיים שמאליות?".

אל תדביקו מילים העלולות לגרום נזק בלתי הפיך כל החיים, ואח"כ יצטרכו הרבה טיפולים והוצאות בשביל לשחרר את האדם ממועקותיו. אדרבה, תנו לסובבים אתכם תחושה שהם מיוחדים באמת, עד שיאמינו בכם! אדם אוהב מאד את מי שמעריך אותו, את מי שמתפעל ממנו, זוהי משאת נפשו של כל בן אדם!.

שרה אמנו נפטרת מן העולם. איך אירע הדבר? אומר רש"י: "לפי שע"י בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט פרחו נשמתה ממנה ומתה" - בשורת העקידה, שהיה השטן אומר לשרה כי אברהם אבינו לקח את בנם יחידם לשחיטה וכמעט נשחט! מילים אלו גרמו לשרה פחד ואימה ויצאה נשמתה!.

דבר נורא ניתן ללמוד מכך: עד כמה עלינו לשמור על לשוננו ופינו למשפחה וחברים, שיכולים חלילה לגרום נזק וצער בגוף ובנפש, שכל מילה נחרטת בנפשו של האדם ויכולה להועיל עד מאד, ולהזיק מאד.

סיפר הרה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א: "בתלמוד תורה בארה"ב לימד המלמד את תלמידיו בפעם הראשונה איך קוראים קריאת שמע של שחרית, כאשר הראם בידו הימנית איך משימים את היד הימנית על העיניים בשעת קריאת שמע לכוונה יתירה.

לאחר שהדגים להם, ביקש מהם המלמד לעשות כפי שהראה להם כעת, להניח יד ימין על העיניים ולומר הפסוק של שמע ישראל. כולם עשו כדברי הרב, מלבד תלמיד אחד שאמר את הפסוק בלי להשים את היד. מוזר.

עטיפה מבלבלת!

שהרכב נראה יותר מדי טוב בשביל אברך, ועליו להיזהר מעין הרע.

והנה, עוד באותו יום, כשסיים את לימודיו בכולל, כשיצא מהחניה בדרכו הביתה, נסע 'רוורס' אחורנית ולא הבחין בעמוד גדר שעמד שם. הרכב ספג מכה רצינית, ונוצר קמט בפגוש שיצר חלל בסגירה של הפגוש. למרות שהקמט היה די רציני, אברך כמוהו לא יכל להרשות לעצמו לשלם עליו 1,500 ₪ לפחח כדי ליישר אותו. אין ברירה, זה יישאר ככה.

מששב הביתה, ישב עם הרבנית שלו לחשוב ביחד: "על מה עשה ה' לנו ככה?", הוא אמר לאשתו: "אך דבר אחד ברור - ה' שולח לי ניסיון גדול, רק קניתי את הרכב והנה ה' עשה לי כך. אני יודע כי ה' רוצה לנסות אותי: האם בכל פעם שאראה את הקמט, ארגיש צביטה בלב ואתחיל לרטון ולהתעצבן שמא עשו לי עין הרע, או להבין ולהתחזק בכל הכח שזו גזירת ה' שעושה זאת לבדו לטובתי, ואין יותר טוב ממנה, ולקבל אותה בשמחה.

ולכן, אני בוחר באפשרות השנייה! בכל יום שארד למטה, בלי נדר, אני מקבל על עצמי לומר: "זה מה שהקב"ה רצה, ואני מקבל זאת על עצמי בשמחה. לא מתאכזב ולא מאשים אף אחד!".

עברו כמה חודשים. הגיע החופש הגדול. משפחת האברך החליטה לנסוע לים באשדוד. משפחה ירושלמית ברוכת ילדים נוסעת לים - בהחלט חגיגה גדולה. כל ילד לקח איתו גלגל שנראה כמו גלגל של טרקטור. ממלאים אותו באוויר כבר בבית, מכניסים את הגלגלים לבגאז', אך לא נסגר מרוב עומס. מנסים לדחוף מפה ומשם, עד שאחד נתן מכה חזקה - והבגאז' נסגר.

אלא שאז נשמעה צרחה מקפיאת דם... הבגאז' נסגר על ידו של אחד הילדים...

לכעוס, לא להוציא מילים לא יפות, לא ללכלך עליו ולא לתבוע אותו - וה' יראה לך איזה טוב אדיר תקבל אחר כך. מי יודע מאיזה בידוד ה' מוציא אותך? אולי היית צריך לקבל חיידק טורף ולהיות בבידוד וכעת ה' מוציא אותך מזה ע"י אותו קבלן?!

ומסיים הבעל שם טוב הקדוש בדבריו המדהימים: "וכשלא ישים אמונתו ובטחונו בה', ישארו הדברים הרעים, וזהו הפסק דין של מעלה". כשאדם חלילה, כועס וזועף על כך

שרימו אותו ושיקרו אותו, והוא לא מאמין שכולם שליחי ה', המנהל לבדו את העולם, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם הכריזו עליו מלמעלה - נותרת העטיפה המרה, ואדם לא זוכה לטוב המוסתר בפנים! כל ניסיון, כל צער והפסד הוא רק עטיפה של טובה אדירה!

סיפר הגאון רבי יחיאל צוקר שליט"א: "הנני מכיר אישית אברך שלאחרונה משפחתו התרחבה ב"ה. בעקבות כך, הוא החליט לקנות רכב גדול יותר. הוא קנה "רכב אברכים", אלא שלמזלו הטוב, הוא קנה את הרכב מאדם מסודר ששומר על רכוש, והשאיר את הרכב יפה ממש כאילו כעת יצא חדש מהחברה.

בפעם הראשונה, כשהגיע עם הרכב לכולל, העיר לו אחד האברכים

ממשיך הצדיק: "ואם יעמוד האדם באותו ניסיון, ויחזק עצמו באמונה שלימה וחזקה שכל מה שעושה ה' לטובתו הוא עושה" - 'הנזק הזה לא בגלל אח שלי - הוא רק שליח ה'. זה לא אשתי שמתנהגת אליי ככה - זה רק עטיפה של ישועה בתוך ניסיון'. ממשיך הצדיק: "ויאמין שאין יוצא מה' שום רע, ומאמין בוודאי שזו טובה גמורה רק אינה נגלית לו - בזכות האמונה הזו תתגלה הטובה לעין כל, ועוד שתגדל לו אותו טובה ביתר שאת בזכות האמונה והביטחון בניסיון שהיה עטוף בישועה". ה' יראה שהתחזקת בו שזה טוב - מיד יתגלה הטוב הנגלה ואף יגדל!.

מבהיל ביותר! ניגש אליי אברך מהעיר בית שמש ואמר לי: "כבוד הרב, קניתי דירה חדשה מקבלן ב- 3.5 מיליון, וכעת נכנסתי לדירה אחר קבלת המפתח. ומה אומר לך? הזדעזעתי! הקבלן עשה טעות קשה - הוא שכח לעשות 'בידוד' בבניין. כבוד הרב, אני שומע מהקיר את השכן מדבר, שומע כל מילה שלו כאילו הוא נמצא כאן לידי. אני שומע את הילדים של השכנים מעליי הולכים ואני יודע אם הם הולכים בלי נעליים - נורא ואיום. אין בידוד, אין פרטיות! אני חושב להיכנס בו בכל הכח ולתבוע אותו תביעת ענק, שהוא לא ישכח כל החיים שלו!".

רבתי, ה' העמיד את שרה בניסיונות, והוא מעמיד כל אחד מאיתנו בניסיון וגם את האברך הזה. אמרתי לו: "אם תתחזק באמונה בכל הכח בדברי הבעש"ט הקדוש להאמין שה' עוטר לך ישועה אדירה בתוך הניסיון הזה, כי בגלל העוונות מסתיר ה' את הטוב במראה של ייסורים - תתחזק באמונה ותזכה שיגדל הטוב ואף תראה אותו באופן גלוי וברור לעין כל!".

"תפנה אליו יפה, תבקש ממנו שיפתור את זה, אך תתאמץ לא

להמשיך בנסיעה בלעדיו, אפילו לא מטר". טוב, אין לי מה לעשות, אך גם להשאיר אותו שם לבד - זה מסוכן, ואם אקח אותו ואשאיר את הרכב שלו שם, הבני דודים ירימו את הרכב.

ואז, אני קופץ ממקומי: "רגע, מה אמרת? פקק למיכל המים, והרכב שלך הוא מאותו הדגם שלי? חכה רגע... ממש לפני כמה ימים החלפתי את הפקק הזה ברכב שלי, ונראה לי שעדיין לא זרקתי את הפקק הישן. רגע, אני בודק".

חצי דקה של חיפוש ואני מוצא את הפקק הישן, הוא במצב טוב, בודאי כדי להמשיך בנסיעה למקום בטוח יותר והרבה יותר מזה. אני מתלהב, אומר לו: "תראה איך ה' אוהב אותך. משהו דחף אותי לעצור לראות מה אני יכול לעזור לך, לא יודע מה זה? ובדיוק יש לי את החלק המסויים שאתה צריך. תראה, תראה איך ה' דואג לך, הוא יודע מה קורה איתך כל רגע ושולח אותי אליך!". (משנתה של תורה)

אמר רבי נתן מברסלב זצ"ל: "כי באמת, אם היו הכל שומעים לקול צדיקי האמת לילך בדרך הזה: להאמין תמיד בה' יתברך שהכל לטובה וליתן שבח והודיה תמיד לה' יתברך - בין בטיבו בין בעיקו (גם כשמרגיש שהכל טוב וגם כשמרגיש קושי וסבל), כמו שכתוב "בה' אהלל דבר, באלוקים אהלל דבר" - **בוודאי היו מתבטלים כל הצרות וכל הגלויות לגמרי וכבר הייתה גאולה שלמה!**" - להאמין שה' עושה לך זאת להביא לך משהו טוב מאד.

אין יותר טוב מאבא שלנו, זאת שרה ידעה והעידה כי כל חייה היו לטובה!

סיפר אחד האברכים: "מוצאי שבת של החורף, אחרי שבת בירושלים, יצאנו מיד אחרי שבת לביתנו במודיעין עילית בשביל להספיק את המוצ"ש הארוך לעיסוקינו הרבים.

עברנו ליד צומת 'עטרות', מקום לא נעים בכלל, משתדל לא להתעכב, אך רכב תקוע בצד הדרך צד את עיני. אני לא מתנדב ב'ידידים', אין לי ידע במכונאות, ולא מכשירים לטיפול ברכבים תקועים, ולכן אין שום סיבה

שאעצור, ובפרט שאינני יודע האם אותו אדם הוא מה'בני דודים'.

ללא הסבר המניח את הדעת, עצרתי ליד אותו רכב, ואני רואה כי הוא יהודי כמוני, בחור צעיר עם קפוצ'ון. אני מתקרב אליו ומבחין כי הרכב התקוע שלו הוא ממש מאותו דגם של הרכב שלי.

"אחי, מה קורה? במה אוכל לעזור?", כשאני יודע שאין לי שום ידע או כלים בכדי לעזור. הוא הרים אליי את מבטו העייף והמיואש ואמר: "עף לי הפקק של מיכל המים ואסור לי

האבא כמעט התעלף. זה סוג של מכה חזקה מאד שאי אפשר לדמיין מה היא גרמה לאצבעות של הילד.

הוא ניגש בפיק ברכיים לבגאז' וכמעט שלא העז לפתוח את העיניים לראות מה קרה מרוב חרדה שמא אירע הנורא מכל. בעיניים כמעט עצומות פתח את הבגאז' ולהפתעתו היד של הילד הקטן שלמה, האצבעות שלמות, בסך הכל כמה שפשוטים קטנים. מה התברר? **נס אדיר! היד העדינה של הילד הקטן נכנסה בדיוק למקום של הקמט עם הריווח בפתח, והרווח גרם לכך שידו לא נפגעה! מכל איזור הבגאז', דוקא במקום המכה היתה ידו של הילד ובנס היא נותרה שלימה!**

למחרת הוא עשה סעודת הודיה בבית, ואמר: "הקב"ה עשה לי מבחן איך אני מקבל את הקמט והמכה הזו לפני כמה חודשים, ומאחר וקיבלתי אותה עלי בשמחה - התברר למפרע שאותה מכת פח היא זו שהצילה את היד של בני. אם הקמט הזה לא היה - מי יודע היכן היינו נמצאים היום! וכמה בני היה סובל כל ימי חייו. תודה לך ה'!".

החפץ חיים מחדש חידוש גדול: חז"ל אומרים כי עולם הבא נקנה בייסורים (ברכות ה'), **ופירושו - העולם הבא של היהודי לעתיד לבוא תלוי בייסורים שעבר בעולם הזה והשכיל להודות לה' עליהם ולהרים עיניים למרום: "רבונו של עולם, זה מצער, כואב ומכאיב - אבל זה אתה וממך, אך ורק לטובתי, אז אני מקבל זאת באהבה".** מהקבלת ייסורים הללו - זוכה האדם לעולם הבא מיוחד למעלה! "ואנחנו נברך י-ה מעתה ועד עולם!".

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: דוד בן רבקה, עליזה בת אסתר רינה. רינת, ריקי, מור מור ויוסי בני עליזה, ליעד בן מורן מור, שולה בת עיישה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה, יעקב בן עזיזה. **זיווג הגון:** שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. **לע"ב:** מנשה בן יקוט, יצחק בן מטילדה מזל שרית

דיון משפחתי

שאלה לסעודת שבת: אדם נרדם בשבת על עלון שקרא, והאותיות הצבעוניות נצבעו על מצחו. האם מותר לו למחוק אותם ממצחו? (עיין כח"ח סי' קנ"ד, אות לח', תודה לרב משה צורן)

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-74-58
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה'. ניתן לקבל החזר מס

החידה השבועית! מה היה שם של אשתו של נח? **ומדוע נקראה כך?**

השאלה היא: מה היה שם של אשתו של נח? ומדוע נקראה כך?

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפוס צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com • 052-7437136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א